

Den 11 januari 1893 hade statsutskottet till behandling följande proposition af Kongl. Maj:t angående statsverkets tillstånd och behof, i hvad densamma rör beräkningen af statsverkets inkomster, för Riksdagen uppgifva och föreslå de belopp, hvartill de ordinarie inkomsterna under nästkommande statsregleringsperiod för närvarande kunna, efter utskottets mening, upptagas.

N:o 48.

Ank. till Riksd. kansli den 20 mars 1893, kl. 2 e. m.

Utlåtande, angående beräkningen af statsverkets ordinarie inkomster.

(I. A.)

Efter det statsutskottet till behandling förehåft Kongl. Maj:ts proposition angående statsverkets tillstånd och behof, i hvad densamma rör beräkningen af statsverkets inkomster, får utskottet nu, jemlikt § 53 regeringsformen och § 39 riksdagsordningen, för Riksdagen uppgifva och föreslå de belopp, hvartill de ordinarie inkomsterna under nästkommande statsregleringsperiod för närvarande kunna, efter utskottets mening, upptagas.

1:o) Enligt hvad af det vid statsverkspropositionen fogade protokoll öfver finansärenden den 14 januari innevarande år inhemtas, har Kongl. Maj:t ansett de ordinarie inkomsterna med undantag af inkomstiteln grundskatt, böra upptagas till de af statskontoret, jemlikt en statsrådsprotokollet bilagd skrifvelse af den 6 december 1892, beräknade belopp; och anser sig utskottet alltså böra redogöra för hvad af föredragande departementschefen anförs i fråga om nämnda skatttitel äfvensom i vissa särskilda fall för den utredning statskontoret lemnat rörande öfriga inkomstitlar.

Grundskatt. Hvad denna inkomstitel angår har departementschefen till statsrådsprotokollet erinrat, att sedan Kongl. Maj:t den 2 sistlidne december utfärdat lag angående afskrifning af de å viss jord

Bih. till Riksd. Prot. 1893. 4 Saml. 1 Afd. 37 Häft. (N:is 48—49.) 1

hvilande grundskatter och hvad dermed eger sammanhang, Kongl. Maj:t samma dag anbefalt kammarkollegium och statskontoret att afgifva yttrande, huruvida i ett eller annat afseende hinder kunde anses möta för uteslutande ur så väl jordeböcker som riksstat och öfriga statsverkets räkenskaper af sådana grundskattebelopp, som inginge i den å riksstatens inkomstsida upptagna titeln grundskatt, men åter affördes såsom »friheter» under vederbörande utgiftstitlar å riksstatens utgiftssida. Till åtlydnad af denna befallning hade kammarkollegium och statskontoret inkommit med utlåtande af den 28 sistlidne december, deruti embetsverken till en början meddelat, att af berörda grundskattebelopp, utgörande efter 1891 års landsboksräkenskaper tillsammans omkring 900,000 kronor, frinjötes den största delen eller 891,791 kronor 85 öre för rustning eller rotering enligt följande fördelning:

A. Vid berustade kavalleriet.

Lifregementets dragoncorps	124,823: 72	
» husarcorps.....	72,332: 71	
Smålands husarregemente	62,312: 82	
Skånska husarregementet	37,799: 03	
» dragonregementet	33,700: 60	

B. Vid berustade infanteriet.

Lifregementets grenadiercorps	102,351: 04	
Vestgöta regemente	108,406: 03	
Andra lifgrenadierregementet	207,268: 45	
Smålands grenadierbataljon	60,395: 47	478,420: 99

C. Vid berustade båtsmanshället 75,543: 52
(deraf tillgiftspenningar 2,565: 89.)

D. Vid roterande infanteriet.

Skaraborgs regemente	82: 79	
Bohusläns »	6,775: 67	6,858: 46

Summa 891,791: 85.

Embetsverken hade vidare erinrat att i det af numera generaldirektören Alb. Andersson den 15 september 1874 afgifna betänkande angående sättet och vilkoren för grundskatternas samt rustnings- och roteringsbesvärens afskrifning föreslagits i fråga om de för rustning och rotering frinjutna ränte- och kronotionebelopp, att desamma vid afskrifningens början skulle indragas till statsverket mot en till veder-

börande jordegare utgående årlig ersättning, svarande mot den indragna räntans och kronotiondens i jordeboken upptagna belopp.

Enligt förslag, framställt af skatteregleringskomitén i dess den 13 september 1882 afgifna utlåtande angående skatteförhållandena i riket, skulle dessa ränte- och kronotiondebelopp deremot vid afskrifningens början ur jordeböcker och räkenskaper helt uteslutas och således ej ingå i de liqvider mellan staten å ena sidan samt rust- och rotehållare å den andra, som under afskrifningstiden komme att ega rum, dock med undantag för de till båtsmansrustningen i Södra Møre härad anordnade tillgiftsräntor, hvilka efter komiténs uppfattning närmast vore att jemföra med de till statsverket indragna augmentsräntorna och därför vid tiden för afskrifningens början borde till statsverket indragas mot ersättning till vederbörande rusthållare med det belopp, som tillgiftsräntegifvaren för året näst före afskrifningens början varit skyldig att till rusthållaren utbetala; och hade komitén till stöd för förstberörda förslag anfört, att de för rustning och rotering frinjutna ränte- och kronotiondebelopp i verkligheten icke utgjordes, utan förvandlats till rustnings- och roteringsprestation; att upptagandet det oakadt af dessa ränte- och kronotiondebelopp i kronans jordeböcker och räkenskaper både såsom en inkomst för kronan och såsom en utgift till vederbörande rust- och rotehållare härledt sig deraf, att vid rustningens och i några fall äfven vid roteringens inrättande ifrågavarande räntor och kronotionde eftergifvits såsom en ersättning för rustnings- och roteringsprestationens fullgörande och i öfrigt kunde anses påkalladt deraf, att, i händelse rustnings- och roteringsbesvären enbart och utan sammanhang med grundskatterna afskaffades, vederbörandes skyldighet att utgöra dessa räntor och kronotionde åter skulle inträda; att något sådant emellertid icke kunde inträffa, om en samtidig och efter lika måttstock beräknad afskrifning af såväl grundskatter som rustning och rotering viddrogs; samt att, då en indragning af de för dessa besvär anordnade ränte- och kronotiondebelopp, utan att åstadkomma något i sjelfva verket förändradt resultat vare sig för staten eller den skattskyldige, skulle förorsaka en icke ringa rubbning i det sedan lång tid tillbaka häfdvunna sättet för utgörande af grundskatter samt rustning och rotering, det ej kunde vara skäl att i sammanhang med ett beslut om samma skatters och besvärs successiva afskrifning viddraga en dylik indragning, som dessutom icke vore erforderlig för afskrifningens verkställande.

Uti ett den 9 november 1882 afgifvet utlåtande i anledning af hvad skatteregleringskomitén sålunda föreslagit hade kammarkollegium anfört: att genom kongl. brefven den 3 oktober 1809, den 13 decem-

ber 1825 och den 20 december 1836 stadgats, det de hemman, från hvilka ofvanberörda tillgiftsräntor utginge, antingen egde deltaga i rustningen efter räntans dalertal, jemfördt med dalertalet af öfriga till samma rusthåll anvisade rustnings- och tillgiftsräntor, eller ock, der sådant, i anseende till hemmanens aflägsenhet från sjelfva stammen eller emedan de vore indelade på flera rusthåll, ej kunde ske, utgöra tillgiftsräntan genom erläggande af dess efter enahanda grund uträknade andel i det värde, hvartill årliga kostnaden för en båtsman genom utsedda ombud för tillgiftstagare och tillgiftsgifvare hvarje gång för fem års tid borde bestämmas; att dessa föreskrifter föranledt, att tillgiftsräntorna ej kunnat, i likhet med hvad som enligt kongl. förordningen den 23 juli 1869 skett med augmentsräntorna, till statsverket indragas; samt att, då tillgiftsräntegifvarne på grund af valfriheten att antingen effektivt deltaga i rustningen eller i stället utbetala de derför belöpande, på särskildt sätt bestämda afgifter ingalunda vore i samma ställning som de, hvilka vid berustade kavalleriet och infanteriet betalade augmentsräntor, utan tvärtom sjelfve rusthållare, hinder fortfarande mötte för dessa räntors indragning till statsverket, i enlighet med hvad skatteregleringskomitén hemställt; men att kollegium i öfrigt ej hade något att erinra vid komiténs ofvanberörda förslag.

Då år 1885 en nedsättning med 30 procent beviljades i de å viss jord hvilande grundskatter, meddelades ej någon föreskrift beträffande sådana grundskattebelopp, för hvilka något besvär i stället utgjordes, utan skulle desamma tillsvidare kvarstå, enär fråga icke vore om grundskatternas fullständiga borttagande.

Sedan Kongl. Maj:t den 2 sistlidne december förordnat, ej mindre att de å viss jord hvilande grundskatter successivt skola afskrifvas under loppet af tolf år, räknadt från och med år 1893, än äfven i samband dermed att en samtidig och efter lika måttstock beräknad lindring skall ske i rustnings- och roteringsbesvärerna, för hvilka från och med år 1904 vederbörande rust- och rotehållare årligen af statsverket skola erhålla en ersättning, svarande mot dessa besvärers hela uppskattade värde, ansåge embetsverken något hinder ej längre möta för afförande ur jordeböcker, riksstat och öfriga statsverkets räkenskaper af de för rustning och rotering frinjutna grundskattebelopp, då genom en dylik afföring naturligen icke någon rubbning komme att ske i den rustnings- eller roteringsskyldighet, som nu eller framdeles lagligen kunde åligga de dertill indelade hemmanen.

Derest emellertid ifrågavarande grundskattebelopp skulle afföras redan med år 1894, borde dock enligt embetsverkens mening undantag

tillsvidare göras för tillgiftsräntorna i Södra Møre härad, utgörande enligt verkställd uträkning 2,565 kronor 89 öre.

Ehuru dessa tillgiftsräntor, på sätt kammarkollegium i sitt utlåtande af den 9 november 1882 anfört, icke ansetts kunna, i likhet med hvad som skett med augmentsräntorna, indragas till statsverket, utan fortfarande böra kvarstå såsom anordnade, hade tillgiftsräntegifvarne likväl ej för dessa räntor kommit i åtnjutande af motsvarande lindring, som genom lagen den 5 juni 1885 angående lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna beredts vederbörande rust- och rotehållare.

Hos Kongl. Maj:t hade därför åtskilliga tillgiftsräntegifvare den 5 juli 1887 gjort ansökning om dylik lindring, och ansåge embetsverken, att i afbidan på detta till kammarkollegii utlåtande remitterade ärendes pröfning, i samband hvarmed förhållandet mellan tillgiftsräntegifvare och tillgiftsräntetagare äfven i andra afseenden kunde antagas blifva ordnad, tillgiftsräntorna fortfarande borde kvarstå såsom anordnade.

För så vidt de för rustning och rotering frinjutna grundskattebelopp, med undantag af tillgiftsräntorna i Södra Møre härad, komme att från och med år 1894 afföras ur jordeböcker, riksstat och öfriga statsverkets räkenskaper, borde, enligt embetsverkens mening, i riksstaten under fjerde hufvudtiteln friheterna för kavalleri- och infanteriregementena, hvilka friheter omfattade icke allenast för rustning och rotering frinjutna grundskattebelopp, utan äfven räntor af några militieboställen, som innehafvas å gammal stat, nedsättas till ett sistberörda räntor motsvarande belopp af 421 kronor 32 öre eller i jemnadt tal 400 kronor samt under femte hufvudtiteln friheterna för båtsmansindelningen till 2,565 kronor 89 öre eller i jemnadt tal 2,600 kronor, hvarjemte, då ett belopp af 889,500 kronor grundskatt sålunda komme att i riksstaten å utgiftssidan utgå, den i riksstaten beräknade inkomst af grundskatt borde minskas med motsvarande belopp.

Hvad anginge frågan om uteslutande ur såväl jordeböcker som riksstat och öfriga statsverkets räkenskaper af ej mindre nyssnämnda boställsräntor än äfven öfriga för rustning och rotering ej frinjutna grundskattebelopp, som inginge i den å riksstatens inkomstsida upptagna titeln grundskatt, men åter affördes såsom »friheter» under vederbörande utgiftstitlar å riksstatens utgiftssida, hade embetsverken anhållit att framdeles, sedan därför erforderlig utredning hunnit verkställas, få inkomma med yttrande.

Då de ifrågavarande räntorna, hvilka å riksstatens inkomstsida

uppföras endast för att åter afföras å dess utgiftssida, icke i verkligheten utgjordes eller, efter det afskrifning af grundskatterna samt motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvären numera blifvit beslutad, kunde tänkas komma att någonsin utgöras, förefunnes, enligt hvad departementschefen anfört, uppenbarligen intet skäl att vidare låta dem kvarstå i riksstaten, hvars slutsumma derigenom finge skenet af att vara närmare en million kronor större, än den i verkligheten vore. Af räntornas uteslutande ur riksstaten följde äfven, att de borde utgå ur jordeböcker och öfriga statsverkets räkenskaper, hvarigenom i dessa en afsevärd förenkling blefve åvägabragt.

Åberopande hvad af kammarkollegium och statskontoret anförts, hemstälde därför departementschefen, efter samråd med cheferne för landtförsvars- och sjöförsvarsdepartementen, att de af sagda embetsverk till uteslutande föreslagna beloppen af friheter under anslagstitlarne »kavalleri- och infanteriregementena» samt »båtsmansindelningen» måtte från och med år 1894 å vederbörande hufvudtitlar i riksstaten uteslutas och att såsom följd deraf den beräknade inkomsten af grundskatten i motsvarande mån minskas. Denna inkomsttitel hade af Statskontoret, med iakttagande af den afskrifning å skatten, som jemlikt lagen den 2 december 1892 skall under åren 1893 och 1894 ega rum, beräknats till 3,263,000 kronor. Minskades detta belopp med summan af de frinjutna räntor, hvilka nu borde ur riksstaten uteslutas, eller 889,500 kronor, utgjorde återstoden i jemnt tusental kronor 2,373,000, med hvilket belopp inkomsttiteln grundskatt borde i riksstaten för år 1894 upptagas.

I enlighet härmed har Kongl. Maj:t i förevarande inkomstberäkning upptagit titeln grundskatt till 2,373,000 kronor.

Utskottet, som emot hvad sålunda föreslagits icke haft något att anmärka, har endast velat erinra, att Riksdagen, med bifall till hvad utskottet i utlåtaude angående regleringen af riksstatens fjerde hufvudtitel, punkten 9:o, hemställt, minskat anslaget till kavalleri- och infanteriregementena med 816,600 kronor; och med tillägg af den å femte hufvudtiteln, punkten 5, i statsverkspropositionen föreslagna minskningen i anslaget till båtsmansindelningen 72,900 kronor, derom utskottet framdeles kommer att afgifva yttrande, utgör nedsättningen å utgiftssidan tillsammans 889,500 kronor, som motsvaras af minskningen i inkomsttiteln grundskatter, — från 3,263,000 kronor till i jemnt tusental 2,373,000.

Tillfälliga rotevakansafgifter. I denna inkomsttitel, som i medeltal för de tre åren 1889—1891 belöpt sig till 91,636 kronor, inne-

fattas, enligt hvad statskontoret i förenämnda skrifvelse meddelat, utom afgifter af rusthåll och rotar för uraktlåten rekrytering, jemväl de vid början af år 1878 till statsverket tillsvidare indragna afgifterna af åtskilliga till underofficerares aflöning förut anslagna vakanta rusthåll och rotar. Belöpande afgifter af sådana rusthåll eller rotar vid båtsmanshållet, som jemlikt kongl. kungörelsen den 13 juli 1887 angående båtsmanshällets sättande på vakans inflyta, skola redovisas under titel »båtsmansvakansafgift»; dock hade, på sätt statskontoret i föregående berättelser angående statsverkets inkomster meddelat, afgifterna för de år, hvarunder vakanssättningen medgifvits, i räkenskaperna upptagits under nu förevarande inkomstitel, och hade beloppet af sådana afgifter utgjort för år 1888 kronor 23,073: 26, för år 1889 kronor 30,995: 37, för år 1890 kronor 25,839: 53 samt för år 1891 kronor 20,809: 46.

Enligt 1892 års urtima Riksdags beslut skall i rustnings- och roteringsbesvärerna, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som i lagen den 2 december 1892 omförmälas, lindring ega rum, att årligen utgå från och med år 1893 med fyratio procent, från och med år 1894 med femtio procent, från och med år 1896 med sextio procent, från och med år 1898 med sjuttio procent, från och med år 1900 med åttio procent och från och med år 1902 med nittio procent, allt af dessa besvärers uppskattade värde, samt från och med år 1904 med hela beloppet af samma värde. Af de afgifter, som, enligt hvad ofvan förmälts, äro i riksstaten upptagna under denna inkomstitel, vore det endast de vid 1878 års början till statsverket tillsvidare indragna vakansafgifterna, hvilkas beräkning berördes af den sålunda beslutade lindringen i rustnings- och roteringsbesvärerna. Derest dessa vakansafgifter erlades enligt de i lagen den 5 juni 1885 för lindringens beräknande bestämda värden, skulle, efter afräkning af det rustnings- och roteringsunderstöd, som utbetalas af statsmedel, dessa vakansafgifters belopp utgöra:

för 44 rusthåll	kronor	7,397: 06
„ 431 rotar.....	„	67,016: 51

tillsammans kronor 74,413: 57,

derå tio procent utgör 7,441 kronor 35 öre; varande den genom den medgifna lindringen uppkommande *minskning* mot den i riksstaten för år 1893 antagna beräkningen, 68,000 kronor, af urtima Riksdagen antagen till i rundt tal 8,000 kronor. Med beräkning af enahanda minskning i inkomsten för år 1894 skulle denna statsinkomst för nämnda år komma att utgöra 52,000 kronor.

Soldatvakansafgift, i riksstaten för år 1893 upptagen med ett inkomsten för år 1889 ungefärligen motsvarande belopp af 95,000 kronor, belöpte sig enligt statskontorets uppgift för år 1890 till 109,875 kronor, hvartill anledningen vore att söka deri, att under nämnda år såsom retroaktiva afgifter inlutit mera än 13,000 kronor, deraf endast inom Gefleborgs län, jemlikt särskilda enligt kongl. brefvet den 7 februari 1890 fastställda kammarkollegii utslag för åren 1882—1889, kronor 11,772: 17.

För år 1891 utgjorde inkomsten 100,784 kronor, hvilken summa, vid jämförelse med förhållandet under år 1889, visade en ökning, föränledd af under tiden tillkommen ny ordinarie rotering; och med anledning deraf borde denna inkomsttitel, efter afdrag af förut medgifven lindring af trettio procent, kunna antagas till 100,000 kronor.

Den af förenämnda, år 1892 beslutade lindringsåtgärd föränledda minskning i inkomsterna för år 1893 vore af urtima Riksdagen beräknad till 15,000 kronor och kunde för år 1894 antagas motsvara samma belopp. Med iakttagande häraf borde inkomsttiteln »soldatvakansafgift» i riksstaten för år 1894 upptagas med 70,000 kronor.

Båtsmansvakansafgiften är i 1892 års riksstat beräknad till 385,000 kronor.

Vid 1887 års riksdag beslutades, att dåvarande båtsmanshållet skulle sättas på vakans samt de derigenom inflytande vakansafgifter, beräknade efter de i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna den 5 juni 1885 bestämda värden, ingå bland statsverkets inkomster; dock finge vakanssättningen under öfvergångstiden till den i sammanhang dermed beslutade organisationen af en sjömanscorps icke ega rum med mera än en åttondedel af dåvarande effektiva rotar årligen. Den tillökning i båtsmansvakansafgiften, som härigenom vore att påräkna, antogs uppgå i jemnadt tal till 45,000 kronor för hvart och ett af de följande åren.

Då inkomsten för år 1890, ökad med den för hvart och ett af åren 1891 och 1892 påräknade tillökning, belöpte sig till en summa af 371,182 kronor, som med närmare 14,000 kronor understege den för sistnämnda år antagna beräkningen, 385,000 kronor, och då den för hvarje år beräknade maximitillökningen af 45,000 kronor icke heller kunde med säkerhet antagas blifva uppnådd under hvart och ett af åren 1891—1893, blef denna statsinkomst upptagen i 1893 års riksstat med ett till endast 400,000 kronor förhöjdt belopp.

Enligt den för år 1891 afslutade rikshufvudboken hade, enligt hvad statskontoret vidare meddelat, »båtsmansvakansafgiften» för nämnda

år belöpt sig till 309,723 kronor. Om härtill lades den för hvart och ett af åren 1892 och 1893 påräknade tillökning, tillhoppa 90,000 kronor, uppkomme en summa af 399,723 kronor, som i det närmaste motsvarade den för sistberörda år antagna beräkningen, 400,000 kronor.

Den påräknade maximitillökningen, 45,000 kronor, hade emellertid icke under något af de förflutna åren blifvit uppnådd. Tillökningen i båtsmansvakansafgiften till följd af båtmanshällets sättande på vakans hade nemligen belöpt sig till endast:

år 1888	kronor 37,033: 81
„ 1889	„ 36,294: 68
„ 1890	„ 34,869: 42
„ 1891	„ 29,001: 61.

Med tillämpning af den grund för afkortning, 30 procent, hvarefter ofvanberörda maximitillökning beräknats, kunde denna tillökning för hvart och ett af åren 1892—1894 icke antagas uppgå till mera än 30,000 kronor eller för alla tre åren 90,000 kronor. Då, såsom ofvan nämnts, inkomsten för år 1891 belöpt sig till 309,723 kronor, skulle »båtsmansvakansafgiften» för år 1894 sålunda, efter nyssnämnda beräkningsgrund, i rundt tal utgöra 400,000 kronor, eller samma summa, som för år 1893 beräknats. Till följd af omförmälda, år 1892 beslutade ytterligare lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna komme för år 1894 en nedsättning i båtsmansvakansafgifterna att ega rum med $\frac{2}{3}$ af nyssnämnda summa, eller 114,286 kronor, hvarefter återstode 285,714 kronor; och borde alltså »båtsmansvakansafgiften» få i riksstaten för år 1894 upptagas med 285,000 kronor.

Fyr- och båkmedel. Då dessa medel, som för år 1893 beräknats till 1,200,000 kronor, i medeltal för åren 1889—1891 belöpt sig till 1,535,008 kronor; har statskontoret hemställt, att, då inkomsten redan för år 1888 uppgick till mera än 1,448,000 kronor och sedermera varit i oafbrutet stigande och under januari—november månader år 1892 debiterats med 1,531,739 kronor 4 öre, densamma måtte i riksstaten för år 1894 upptagas med ett till 1,400,000 kronor förhöjdt belopp.

Telegrafmedel, för år 1893 i riksstaten upptagna med 1,350,000 kronor, hafva, enligt hvad statskontoret inhemtat, af telegrafstyrelsen för år 1894 beräknats till 1,370,000 kronor, till hvilken summa de alltså ansåges böra för år 1894 uppföras.

Skogsmedel, som uti 1892 och 1893 årens riksstater äro beräknade till 2,500,000 kronor, hafva, enligt hvad statskontoret upplyst, uppgått:

år 1889 till	kronor	2,694,470: —
„ 1890 „	„	3,150,074: —
„ 1891 „	„	2,520,439: —
eller i medeltal för de tre åren	„	2,788,328: —

Enligt från domänstyrelsen erhållen uppgift hade statsverkets skogsmedelsinkomster under 1892 års trenne första kvartal belöpt sig till 2,732,180 kronor och skulle, i händelse skogsmedelsuppbörden under fjerde kvartalet komme att motsvara uppbörden under samma tid af sistlidet år, 327,471 kronor, för år 1892 således uppgå till 3,059,651 kronor. Med förmälan härom har statskontoret hemställt, att skogsmedlen måtte i riksstaten för år 1894 få upptagas med ett medeltal af inkomsten för de tre sistförflutna åren nära motsvarande belopp af 2,700,000 kronor.

I afseende å beräkningen af öfriga ordinarie inkomster har någon förändring icke af Kongl. Maj:t ifrågasatts; och då utskottet icke haft något att erinra emot den af Kongl. Maj:t i enlighet med statskontorets förslag, med ofvan omförmälda undantag beträffande inkomstiteln grundskatter, sålunda uppgjorda beräkningen af ifrågavarande inkomster, får utskottet hemställa,

att statsverkets ordinarie inkomster för år 1894 må beräknas på följande sätt:

Grundskatt	kronor	2,373,000: —
Kyrkotionde	„	250,000: —
Kavalleriregementenas hästvakansspanmål	„	300,000: —
Afgifter för persedelunderhållet vid rusthållsinfanteriet	„	51,000: —
Trosspassevolansafgift	„	26,000: —
Tillfälliga rotevakansafgifter	„	52,000: —
Soldatvakansafgift	„	70,000: —
Båtsmansvakansafgift	„	285,000: —
Arrendemedel	„	2,500,000: —
Mantalspenningar	„	665,000: —
Bötesmedel	„	240,000: —
Kontrollstämpelmedel	„	25,000: —
Fyr- och båkmedel	„	1,400,000: —
Transport	kronor	8,237,000: —

	Transport kronor	8,237,000: —
Telegrafmedel	”	1,370,000: —
Jernvägstrafikmedel	”	6,500,000: —
Skogsmedel	”	2,700,000: —
Extra uppbörd	”	100,000: —
	Summa kronor	18,907,000: —

2:o) Då emellertid Riksdagen framdeles vid behandling af särskilda utgiftsanslag möjligen kan finna anledning att fatta beslut, som inverka på inkomsternas beräkning och föranleda jemkningar i de föreslagna beloppen, hemställer utskottet,

att det beslut, Riksdagen med anledning af förestående beräkning kommer att meddela, ej må utgöra hinder för statsutskottet att framdeles, efter det samtliga utgiftsanslagen blifvit fastställda, vidtaga den jemkning af en eller annan inkomstitels belopp, som vid riksstatens uppgörande kan finnas nödig.

3:o) I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t i sammanhang med beräkningen af förenämnda inkomster samt af de extra ordinarie inkomsterna eller *bevillningarne*, rörande hvilkas belopp det ej tillkommer statsutskottet att ingå i pröfning, föreslagit, att riksbankens vinst för år 1892, i rundt tal utgörande 2,812,000 kronor, måtte för statsverkets behof anvisas till utbetalning vid den tid under år 1894, som af Riksdagen komme att bestämmas; och har berörda hemställan, deröfver bankoutskottet afgifvit memorial, af Riksdagen på det sätt bifallits, att Riksdagen beslutit, att Riksbankens för år 1892 bokförda vinst, 2,801,446 kronor 57 öre, skall öfverlemnas till statsverket och att bankovinsten för år 1892 skall af fullmäktige i riksbanken tillhandahållas statskontoret och utgå med en fjerdedel under loppet af hvarje af månaderna januari, april, juli och oktober år 1894.

Vidare har Kongl. Maj:t föreslagit, att såsom tillgång vid förevarande statsreglering måtte beräknas och användas öfverskott å statsregleringarna för föregående år med 464,000 kronor.

Öfver hvad Kongl. Maj:t i sistnämnda hänseende föreslagit kommer utskottet att meddela särskildt yttrande; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 20 mars 1893.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Tabell öfver statsverkets ordinarie inkomster.

Statskontoret beräknat för 1894.		Statsutskottets förslag för 1894.
3,263,000	Grundskatt	2,373,000
250,000	Kyrkotionde	250,000
300,000	Kavalleriregementenas hästvakansspanmål	300,000
51,000	Afgifter för persedelunderhållet vid rust- hållsinfanteriet	51,000
26,000	Trosspassevolansafgift	26,000
52,000	Tillfälliga rotevakansafgifter	52,000
70,000	Soldatvakansafgift	70,000
285,000	Båtsmansvakansafgift	285,000
2,500,000	Arrendemedel	2,500,000
665,000	Mantalspenningar	665,000
240,000	Bötesmedel	240,000
25,000	Kontrollstämpelmedel	25,000
1,400,000	Fyr- och båkmedel	1,400,000
1,370,000	Telegrafmedel	1,370,000
6,500,000	Jernvägstrafikmedel	6,500,000
2,700,000	Skogsmedel	2,700,000
100,000	Extra uppbörd	100,000
S:a 19,797,000	Summa	18,907,000